

• Dekletom v tej sobi pravijo »privilegirane«, sem izvedel. Čemu? Štiri so v sobi, pa ne za dolgo, selili jih bodo. Odprli smo vrata druge sobe. Dekleta so ležala na postelji (moški in ženski oddelek sta ločena), druge so pisale naloge — v sobi pa vzoren red. Pokazali so mi tudi toaletne prostore. Zgodi se, so mi dejali, da se dekleta zaklenejo in čakajo na toplo vodo.

Res, razmere v domu niso idealne, toda verjamem vzgojiteljici Sonji, da je ta mladež v resnici zlata. Ko sem se ob mojem prvem obisku pomešal med dijake, ki so vneto navijali ob nogometni tekmi, je vstopil dijak in vprašal: »Kdo me pelje v šolo?« Takoj je nekdo vstal in odšel z njim. Kasneje so mi povedali, da je ta gojenec slep, eden najboljših dijakov glasbene šole.

Preselili smo se na moški oddelek — podobna slika, morda za spoznanje bolj razmetano, kot se seveda za fante »spodobiti«. Postelje so že stare, dotrajane, da, resnično jih bo treba zamenjati. Gneča pa — tako kot pri dekletih. S prezidavami ter s pogradi bi bile te sobe lepše in prijetnejše. Skupna učilnica je sicer dovolj velika, vendar tudi tu primanjkuje ustreznega inventarja. Klubski prostor, ki ga načrtujejo, bo prijeten, če jim bo seveda uspel tako, kot si ga zamišljajo ...

Vračali smo se mimo jedilnice — dijaki so bili ravno pri večerji. Kuhinja je prijetna, tako kot kuharice, toda kaj, ko je premalo dobrot za v lonec. Pa kaj bi še tarnal. »Saj gre,« pravijo dijaki in vzgojitelji, »mora iti. Potrebna je trdna volja in tudi te težave bomo prebrodili ...«

Dobran Marinkov

Kljub težavam - dobro

Na občnem zboru TVD »Partizan« Medvođe so pregledali delo v dvehletnem obdobju. Delo društva je v tem času bilo usmerjeno predvsem v splošno telesno vzgojo in rekreacijo, košarko, smučanje ter atletiko. Stalnim težavam z denarjem in pomanjkanju strokovnih kadrov navkljub, so v vseh oddelkih, oziroma sekcijah, dosegli lepe uspehe.

Pri splošni vadbi je kljub pestrosti zanimanja upadlo, tako da vadijo predvsem člani pod vodstvom Avgusta Küssla. Košarkarji uspešno nastopajo v II. SKL s povsem pomlajeno vrsto, v tekmovanje pa so vključeni tudi mladinci in pionirji v svojih skupinah. Smučarska sekcija je po nekajletnem načrtnem delu že zabeležila prve uspehe, saj je pionirka Nuška Tome osvojila naslov državne prvakinje. Žal je skupina najboljših tekmovalcev in tekmovalk s trenerjem vred prestopila k škofjeloškemu Transturistu, kjer imajo boljše pogoje za delo z vrhunskimi tekmovalci. Tako so v letošnji sezoni posvetili več pozornosti množičnosti in smučarskim tečajem. Atletska sekcija združuje 42 članov, ki so razdeljeni v dve jakostni skupini. Udeležili so se številnih tekmovanj, med katerimi velja omeniti 3. mesto na republiškem prvenstvu v kategoriji mladink. Poskrbeli so tudi za lastni vaditeljski kader, tako da bo atletika dosegla v Medvodah še večji razmah.

Po živahni razpravi so sprejeli obširni program dela ter izvolili nov upravni odbor, katerega bo vodil inž. Matevž Barle.

F. R.

GA POZNATE?

„Pomagati moramo ljudem...“

Srečujemo jih v dežju, snegu. Na cesti, na mestnih križiščih, v domači soseski. Uniforma navadno ne vzbuja prijetnih občutkov, moške v njih se nam zdijo preveč strogi, nekako odmaknjeni od nas. Toda zgodi se, da nam paglavci ukradejo avto, da pod oknom razgrajajo pijanci, da nam vozilo obtiči v snegu, skratka, nešteto je situacij, ko se nenadoma spomnimo nanje. Takrat uniforma izgubi svoj vsakdanji pomen, miličnik postane naš rešitelj. Priznajmo, krivični smo do njih. Pravi odnos do mož postave neredko dobimo šele takrat, ko jih potrebujemo.

• Priznam, tudi sam sem imel nekakšen občutek krivde, ko sem stopil na postajo milice, da bi se pogovoril z Marjanom Starcem, 21-letnim Blejčanom, vodjo varnostnega okoliša postaje Ljubljana-Siška. Tudi časnikarji se navadno spomnimo nanje le ob njihovem prazniku ...

• »Za ta poklic sem se odločil sam, saj me je privlačil že od mladih nog. Končal sem kadetsko šolo v Tacnu. Zadovoljen sem, čeprav moram biti včasih v službi kar ves dan. Pomagati moramo ljudem...« je pripovedoval.

• V miličniku marsikdo vidi le moža, ki kaznuje, ki je nekakšna podaljšana roka zakona. Toda le malokdo ve, s čim vse se mora miličnik spoprijeti, kaj vse mora početi v svoji službi ...

• »Ko na primer začne Toplarna jeseni ogrevati prostore, moramo velikokrat posredovati. Biti moramo gasilci, električarji, vodovodni inštalaterji ... Tudi nadzor cestnega prometa ni enostavna stvar — obenem moramo biti večkrat tudi vodiči, turistični informatorji ... Ljudje sprašujejo vse mogoče in nemogoče stvari!«

• Večkrat lahko beremo statistike, iz katerih je razvidno, da kriminal in število kaznivih dejanj stalno naraščata. Toda to so za večino ljudi le statistika, številke, za Marjana Starca in za njegove kolege pa vsi odstotki pomenijo žive ljudi, mladoletnike, otroke ...

• »Gradimo nove soseske, vse več je asfalta in otroci se nimajo kje igrati. Tudi razlike v standardu pogojujejo kazniva dejanja, saj otroci želijo biti enakovredni sošolcem. Večkrat je s starši težko sodelovati, saj včasih zaradi razočaranja nad otrokom reagirajo čisto drugače, kot bi morali.«

• »Premalo skrbimo za vključevanje mladih v razne športne organizacije, klube v krajevnih skupnostih ali v delovnih organizacijah,« meni Marjan Starc. »Prepuščeni so sami sebi, družijo se v skupine, ki nam navadno niso v ponos. Žal pri mlajših radi vlečejo tudi negativni zgledi...«

• Skromni sogovornik o sebi ni hotel dosti govoriti. Rad ima šport, ki mu pomeni sprostitvev po napornem delu, zelo rad obišče domači kraj. In rad ima svoj poklic ...

F. Rozman

V miličniku marsikdo vidi le moža, ki kaznuje, ki je nekakšna podaljšana roka zakona